

Szex és az új világrend II.

2011 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Dr. Lawrence Dunegan amerikai orvos 1969. március 20-án részt vett egy gyermekorvosok számára tartott szakmai konferencián Pittsburgh-ben, ahol az egyik előadó Dr. Richard Day egyetemi tanár volt.

Dr. Day mintegy 80 fős orvostól álló hallgatóságának rendkívüli témájú előadást tartott.

A közélet befolyásolása

Igen kevesen értik, hogy valójában hogyan működik az állam és a kormányzat. A lakosság egy része tud arról, hogy valamilyen módon valakik befolyásolják a választott politikusokat, de nem ismerik ennek módját és eszközeit. A politikusok egy része sincs ezzel teljesen tisztában. Végrehajtatnak velük olyan számukra elkészített tervek, amelyről elhitetik, hogy ők készítették, valójában azonban manipulálták őket. Csupán nem értik ennek az álcázott és szövevényes módját. Dr. Day szó szerint a következőket mondta: Az emberek képesek két egymásnak ellentmondó eszmét is egyszerre az agyukban tartani, és a szerint cselekedni feltéve, ha ez a két ellentmondó eszme megfelelően szét van választva. Ehhez az el?adó hozzátette: Igen jól lehet tudni, hogy racionális emberek miként reagálnak bizonyos körülményekre, vagy bizonyos információkra, amellyel szembesülnek. Ahhoz, hogy az el?re meghatározott választ kapjuk, azoknak az adatoknak az ellen?rzésére van szükség, amelyet a tudomásukra hozunk, vagy azoknak a körülményeknek a kontrolljára, amelyek körülveszik őket. És miután az emberek racionálisak, azt fogják cselekedni, amit mi akarunk, hogy cselekedjenek. Nem fogják teljesen érteni mi az, amit tesznek és miért."

A tudományos kutatás meghamisítása

E téma kapcsán említette az el?adó, hogy bizonyos tudományos kutatási eredményeket nemcsak meg lehet hamisítani, de a hamisításokra ténylegesen sor is került azért, hogy a kívánt eredményt elérjék. Dr. Day itt ismételt a következőket mondta: "Az emberek nem teszik fel a megfelelő kérdéseket. Sokan túlságosan hiszékenyek." Minthogy az el?adó orvos volt és hallgatósága is orvosokból állt, ezért annak a beismerése, hogy tudományos adatokat szándékosan meghamisítanak, majdnem hogy istenkáromlásnak t?nt Dr. Dunegan, a visszaemlékező orvos számára.

Dr. Day ezután rátért a nemzetközi intézmények átalakítására. Az Egyesült Nemzetek Szervezete ebben az id?ben nem rendelkezett kell? tekintéllyel, ezért tervbe vették az ENSZ fontosságának a növelését. Az embereket hozzá kell szoktatni ahhoz, hogy lemondjanak nemzeti szuverenitásuk egyre nagyobb részéről. A gazdasági egymásrautaltság ezt a folyamatot el?segíti. A háború elkerülésére való hivatkozás hat az emberekre, mert általában elfogadják: helyesebb valamit békésebb módszerekkel végrehajtani, mint háborús er?szakkal. A háború ezért idejét múlt. De Dr. Day szerint azért is eljárt felette az id?, mert a nukleáris fegyverek korszakában már nem lehet ellen?rzés alatt tartani a háborúskodást.

Korábban a háborúkat kordában lehetett tartani, de ha atomfegyverek jutnak ellen?rizetlen kezekbe, akkor az nukleáris katasztrófához vezethet. Dr. Day nem említette, hogy kik is lennének ezek a „rossz kezek”, de célzott rá, hogy ezek a terroristák. Ezért az el?adó hangsúlyozta, hogy hatékonyan ellen?rizni kell a nukleáris fegyverek birtoklását. Az új rendszert azonban mindenféleképpen be kell vezetni, ha nem megy békés együttm?ködéssel, azaz a nemzeti szuverenitásról való önkéntes lemondással, akkor úgy, hogy a világ az atomháború széléhez jusson. A nukleáris háború veszélye által kiváltott hisztéria és félelem megnöveli a tárgyalásos béke lehet?ségét. Ez ráveheti az embereket, hogy önként feladják nemzeti szuverenitásukat azért, hogy béke legyen, és ez által létrejöhessen az "Új Nemzetközi Politikai Rendszer". Ha pedig túlságosan sokan lennének olyan döntési helyzetben lév?k, akik ennek ellenállnak, akkor szükség lehet fokozottabb atomfegyverkezésre.

Erre az emberek meggy?zése miatt lenne szükség, hogy lássák: „We mean business” (azaz komolyan gondoljuk a dolgot).

Ennek a tárgyalásos békének meggy?z?nek kell lennie, azaz olyan módon kell elkészíteni és végrehajtani, hogy az emberek meg legyenek gy?z?dve, valódi tárgyalások folytak a szembemálló felek között. Ez segít felismerniük, hogy a béke jobb, mint a háború. Dr. Day ebben a vonatkozásban arról is szólt, hogy a háborúnak több jó oldala is van. Minthogy mindenkinek meg kell halnia, a háborúban mód van arra, hogy valaki emberfeletti bátorságot tanúsítva h?sként haljon meg. Ha pedig élve marad, akkor különleges tiszteletben részesüljön. Ezért a háború megpróbáltatásai több vonatkozásban is kifizet?dnek a katonák számára.

Dr. Day arra is hivatkozott, hogy ha nem hal meg annyi ember az I. és a II. világháborúban, hanem tovább él, és tovább szaporodik, akkor további százmilliókkal lenne nagyobb az amúgy is túlnépesedett föld lakossága. Ezért ezek a nagy háborúk a népességkorlátozáshoz is jótékonyan hozzájárultak. Ma azonban már rendelkezésre állnak mind a kormányzatok, mind az egyes személyek számára azok az eszközök, amelyekkel a népesség növekedést mérsékelni lehet. Ezért ebből a célból már nincs szükség háborúkra.

Terrorizmus, mint az ellen?rzés fontos eszköze

Dr. Day 1969-ben azt közölte hallgatóival, hogy a terrorizmust széles körben fogják felhasználni Európában és a Föld más térségeiben. Úgy vélte, hogy az Egyesült Államokban nem lesz szükség a terrorizmus igénybe vételére.

Ez csak akkor válhat szükségessé az Egyesült Államokban, ha az amerikai társadalom nem elég gyorsan fogadja el az új rendszert. Dr. Day szavaiból azonban az derült ki, hogy 1969-ben még számoltak a terrorizmussal, mint gyorsító módszerrel Amerikában. Dr. Day azonban el?adásának ebben a részében megfeddte az amerikaiakat, hogy túlságosan jól, biztonságosan és gondtalanul élnek. Ezért egy kis terrorizmus segítené meggy?zni ?ket arról, hogy bolygónk igen is veszélyes hely, vagy veszélyessé válhat, ha nem mondanak le egyes jogaikról a hatóságok számára azért, hogy azok a Földet megfelele?en ellen?rizhessék.

Péngazdaság és bankhatalom

Dr. Day a pénzrendszer?l és a bankok szerepér?l kijelentette, hogy „az infláció végtelen folyamat, bármely szám után végtelen számú nullát helyezhetünk, és tetszés szerint tehetjük ki a tizedespontokat”. Ez világosan utalt arra, hogy az inflációs adó valójában mesterségesen fenntartott eszköz a háttérhatalom számára a társadalom ellen?rzésére. A pénz túlnyomórészt hitelb?l fog állni. A pénz máris els?sorban hitel, de a forgalomban lév? pénz sem készpénz, vagy tapintható dolog lesz, hanem elektronikus jel. Az emberek igen kismértékben fognak pénzt hordani maguknál, csupán jelentéktelen dolgok vásárlására. Bármely fontos vásárlást elektronikusan fognak végezni. A munkabérek kifizetése is elektronikusan történik a bankoknál vezetett számlákra.

Egységes bankrendszer jön létre. Kívül?l úgy t?nhet, hogy több bank is külön m?ködik, de végs? soron és alapjában véve csak egyetlen bankrendszer fog létezni. Ennek megfelele?en számítógépes feljegyzés történik minden egyes vásárlásról, és ez lehet?vé teszi, hogy bárkinél ellen?rizhessék a pénz bevételét és kiadását a legpontosabb részletekig, és nyomon követhessék üzleti tevékenységét. Dr. Day itt jelezte, hogy nagyobb érték? tartós fogyasztási cikkek, mint egy autó, motorkerékpár, h?t?gép, vagy televízió vásárlása valamilyen személyi azonosításhoz lesz kötve, és ez többek között el?segítési a lopott javak felderítését is.

A számítógépek széleskör? alkalmazása lehet?vé teszi az egyes emberek pénzügyeinek a teljes ellen?rzés alatt tartását. Arra fognak törekedni, hogy korlátozzák az egyes polgárok megtakarítási lehet?ségeit. Nem szabad lehet?vé tenni az emberek számára, hogy megtakarítás útján jelentékeny mérték? vagyona tehessenek szert. Az el?adó utalt rá, hogy a gazdagság végs? soron hatalmat jelent, és ha sok ember kezében van vagyoni formájában a hatalom, akkor az kedvez?tlen az irányító és döntéshozó kis csoport számára. Ezért ha el?áll az, hogy a lakosság nagymértékben tud takarékoskodni, akkor ezt a többletjövedelmét fokozott adóztatással el kell t?le vonni. Vagyis minél többet megtakarít valaki, annál nagyobb lesz az az adó, amit félretett pénze után fizetnie kell. Ennek az a célja, hogy megtakarítással ne lehessen vagyont felhalmozni. Arra is figyelni fognak, hogy ha valaki a kellelénél többet megtakarít és félretesz, akkor annak a jövedelmét csökkenteni kell. Dr. Day mindehhez a következ?ket f?zte: „Nos, ha túl sok pénzt félretesz, akkor valójában nincs is szükséged erre a pénzre”.

Az embereket tehát meg kell akadályozni abban, hogy vagyoni teyenek szert, mert az hosszú távon veszélyezteteti annak az új rendnek a m?ködését, amelynek a kialakításáról Dr. Day beszélt. A lakosságot arra fogják rászoktatni, hogy hitelre vásároljon. Ha már túlzottan eladósodtak az emberek, akkor veszítsék el megbízhatóságukat és fizet?képességüket, és váljanak teljesen kiszolgáltatottá. Ha valaki oly ostoba, hogy nem tudja megfelele?en visszafizetni hiteleit, akkor az lehet?vé teszi a hatóságoknak, hogy keményen lecsapjanak rá. 1969-ben már elkezd?dött a hitelkártyák használata, de még széles körben nem volt forgalomban a plasztik-pénz. Az elektronikus fizetési módok elterjesztése azonban olyan program volt, amelyet a háttérhatalom által ellen?rzött bankrendszer gondosan végrehajtott. Eleinte az átlagpolgár több hitelkártyát is használt, illetve még használ ma is, de ezt fokozatosan egy kombinált kártyává alakítják át. Az újabb nagy ugrást az jelenti, amikor ezt a kombinált kártyát miniatürizált formában a bor alá ültetik. Míg egy kombinált kártya ellopható, vagy el lehet veszíteni, addig egy ilyen beültetett miniat?r eszköz se el nem veszíthet?, se meg nem hamisítható, se át nem ruházható. Dr. Day el?adásának e részénél utalt a bibliai Újszövetség János Jelenések Könyvére, amelyben ehhez hasonló jövendölések olvashatóak. Határozottan tagadta azonban ezen elképzelések bármely kapcsolatát a bibliával, állítva, hogy a józan ész miatt m?ködik így a rendszer, és nincs semmi szükség misztikus bibliai magyarázatokra.

A Nagy Testvér figyel a tévénez?t

Egyes beültetett miniat?r szerkezetek rádiójeleket fognak kibocsátani. Ezek a b?r alá helyezett, vagy fogba beépített implantátumok meghatározott rádiófrekvencia segítségével könnyen lokalizálhatóak és megtalálhatóak lesznek. Ez különösen hatékony módja lehet a büntetés végrehajtási intézetek lakóinak az ellen?rzésére. Ami a televíziózást illeti, a készülékek úgy lesznek megkonstruálva, hogy egy központi megfigyel? állomásról ellen?rizni lehet a TV-néz?ket. A televízió készülékeket direkt erre a célra kifejlesztett alkatrészekkel látják el. Ahhoz, hogy ezt a funkcióját a TV készülék elvégezze, nincs szükség a bekapcsolására. E megoldás segítségével ellen?rizni lehet, hogy mit néznek az emberek, és hogyan reagálnak arra, amit látnak.

(Ma már ismeretes, hogy még inkább erre a célra fejlesztették tovább a számítógépek berendezéseit, a hardware-t és a software-t egyaránt, valamint az Internet egész rendszerét. Olyan rejtett programok m?ködnek és rögzít?dnek eltávolíthatatlanul, amelyek pontosan jelzik, hogy az adott terminál használója a világháló milyen szolgáltató helyeit

látogatta meg, onnan mit töltött le, és e-mailen hová mit küldött, illetve maga mit kapott. Ezen túlmenően, ha a megfelelő optikai kiegészítőt berendezésekkel is fel van szerelve az adott komputer, akkor még nézni is lehet az illető tudta nélkül, hogy mit tesz. Ehhez jön, hogy olyan programok továbbíthatók, amelynek segítségével az adott komputer merevlemezén tárolt valamennyi fájl leolvasható, megváltoztatható, sőt törölhető és az egész winchester struktúrája összetörhető. Mindez ma már napjaink valósága, és még nem tartunk a folyamat végén, inkább az elején.)

Dr. Day 1969-ben még csak arról beszélt, hogy az emberek meg fogják vásárolni ezeket a televízió készülékeket, de már akkor jelezte, hogy a TV antenna helyét a kábeltévé szolgáltatás veszi át. A kábelszolgáltatókat fejlesztik úgy, hogy ezt a megfigyelést végrehajtsák és ellenőrizzék. Idővel a lakosság rájön ezekre a módszerekre, de akkor már annyira rá lesz utalva az elektronikus technikára, mind a tévészésre (és még inkább a számítógép, valamint az Internet használatára) hogy nem lesznek képesek róla lemondani, ahogy nem tudnak lemondani a telefon (és ma már a mobiltelefon) használatáról sem. Az eladó már ekkor részletezte, hogy az elektronikus eszközök fokozatosan a bevásárlás és a banki műveletek elvégzésének az eszközeivé is válnak. Elektronikusan lehet majd egyre inkább elintézni a bevásárlást, a hivatalos ügyeket is.

A múlté lesz a saját tulajdonú otthon

A magántulajdonban lévő lakások és családi házak fokozatosan megszűnnek. A lakásépítés és vásárlás költségei fokozatosan olyan magasak lesznek, hogy az emberek többsége többé már nem engedheti meg magának. Azok, akiknek már van saját tulajdonú házuk, megtarthatják, de az évek múltával a fiatalabb nemzedékeknek egyre nehezebbé válik az, hogy saját otthonhoz, lakáshoz és családi házhoz jussanak. Az a cél, hogy egyre több fiatal csak bérlő legyen, lakásokat és kondominiumokat használjon. (A kondominium olyan lakóépület, vagy nyaraló, amelyben a lakások magántulajdonban vannak, a közös helyiségek pedig közös tulajdonban. Hasonlít a társasházhoz.) Ennek következtében egyre több eladhatatlan ház válik üressé. Nem azért, mert nem lenne rájuk szükség, hanem azért, mert az embereknek már nem lesz elég pénzük ahhoz, hogy megvásárolják azokat. Ennek ellenére az otthonhoz jutás, illetve használat költségei nem fognak csökkenni. Azaz a kereslet-kínálat piaci törvényei nem fognak módosulni. Így el lehet érni, hogy a lakosság egyre szélesebb rétegei kisebb méretű lakásokba költözzenek, amelyekbe viszont már nem lehet megfelelően egy-két gyereknél többet felnevelni. Ily módon a saját tulajdonú családi házzal rendelkezők száma jelentősen csökkenni fog. Ezeket a saját tulajdonú házakat magas adóval fogják megterhelni, amelyeket más szabályozókkal egészítenek ki azért, hogy a lakosság többsége ne akarjon saját tulajdonú házban lakni.

Az egyik cél az, hogy ki lehessen jelölni, hogy hol éljenek az emberek, és ahhoz is hozzá kell szoktatni őket, hogy a lakásban a családhoz nem tartozó személyek is éljenek. Az egész lakás-ügy egy központi lakáshatóság ellenőrzése alá kerül. (Ma már az amerikai élet valóságához tartozik, hogy különböző hatóságok megkérdőjelezik az állampolgárokat, hány hálószoba van az otthonukban, hány fürdőszoba a házukban, hogy van-e kondicionáló terem, stb.)

Amikor ez az új rendszer felváltja a korábbi, sokan lakás és otthon nélkül maradnak. A központi lakáshatóság számukra speciális helyeket jelöl ki, ahol feltehetően már nem élnek sokáig. Akik nem alkalmazkodnak az új rendszerhez, azokat ejtik, vagyis „disposed of humanely”-vé válnak, akikről emberiesen lemondanak. Az eladó ismét említette, „there would not be any martyrs” (nem lesznek többé mártírok), azaz nem úgy kerülnek eltávolításra ezek az emberek az életből, hogy mártíromságukkal hatást gyakorolhatnának a többi emberre. „People will just disappear” az emberek csak úgy el fognak tűnni. Dr. Day 1960-ban még arról tájékoztatta orvos hallgatóságát, hogy az új rendszerre való áttérést szinte észrevétlenül fogják bevezetni. Egy téli hétvége után hétfőn már úgy mennek majd dolgozni az emberek, hogy az új rendszer a helyén van. Azt hangsúlyozta, hogy minden a folyamatos változás állapotába kerül. Megváltozik a befektetések módja. Állandóan változni fognak a kamatok és a különböző értékpapírok is.

Kitért a gépkocsik szerepére is. Úgy fog tűnni, mintha sokféle állna rendelkezésre. Ha azonban közelebbre szemügyre vesszük őket, egymás utánzatai lesznek. Külsőre különbözni fognak, de valójában ugyanazt a típusú gépkocsit több cég is gyártja majd. Dr. Dunegan, aki 19 év elmúltával emlékeztetőül idézte fel Dr. Day előadását, végül utal rá, hogy az eltelt két évtized során a felvázolt elképzelésekből igen sok meg is valósult.

Az előzésekben Dr. Richard Day orvos egyetemi tanár előadását foglaltuk össze, amelyet 1969-ben tartott az új világrendről. Dr. Day hallgatói között volt az a Dr. Larry Dunegan orvos, (D.L.D) aki erre 1988-ban visszaemlékezett. Ezt követően Randy Engel (R.E.) a U.S. Coalition for Life (Amerikai koalíció az életért) igazgatója interjút készített 1991. októberében Dr. Dunegan-nal. A továbbiakban ebből a beszélgetésből ismertetünk egyes részleteket.

Randy Engel beszélgetése Dr. Dunegan-nal

Dr. Day emlékezik vissza Dunegan a Pittsburgh-i egyetem gyermekklinikájának az elnöke volt 1959-től 1964-ig, majd pedig a Planned Parenthood Federation of America (Amerikai Születésszabályozási Szövetség) orvosigazgatója lett 1969-ig. A Pittsburgh-i Gyermekorvosi Társaság évente szakmai tanácskozást tart február végén, vagy március elején. 1969 márciusában a Lamont nevű vendéglőben került sor erre az összejövetelre Pittsburghban. A 80 fős hallgatóság többsége orvos volt, a legtöbbször gyermekorvos, de más szakmák is képviseltették magukat.

Randy Engel ezután a rákbetegségek kezeléséről tett fel kérdést: Dr. Day említi, hogy a rák gyógyítására vonatkozó kutatási anyag a Rockefeller Intézet rendelkezésére áll. Nos, tette fel Engel a kérdést, csak lehetett néhány rákbeteg gyermeket kezelő orvos a hallgatóság soraiban, aki ezt nyugtalansággal hallgatta. Mennyi ideig tartott az előadás?

D.L.D: Két órán át, hosszabban beszélt, mint a többi előadó és nem fejezte be előadását. Készen járt és csak annyit mondott, „még nagyon sok van hátra, egész éjjel itt maradhatnánk, de itt az ideje, hogy befejezzem”. Dr. Day figyelmeztetett előadása kezdetén, hogy sok mindent el kell felejtünk, amit ma hallunk. Erre a felejtésre sor is került, hiszen amikor évek múlva egyik vagy másik kollégámat emlékeztettem Dr. Day szavaira, akkor már nem tudott rá visszaemlékezni. Amit a rák kezeléséről mondott, nem keltett mélyebb benyomást. Azzal kapcsolatosan, hogy a doktorok túl sokat keresnek, emlékezetes az, amit az orvosi szerep megváltoztatásáról mondott. „Jól fizetett technikusok lesznek, semmint önálló hivatásos szakemberek, akik függetlenül tevékenykednek a független beteg érdekében.” Számos kijelentésnek sértenie kellett volna az orvosokat, meglepetésemre azonban csak csekély reakciót váltott ki.

R.E: A tekintélye miatt volt ez?

D.L.D: Ebben egyfajta tiszteletadás is közrejátszott. Gyakran hallottam ezt a kifejezést „ez egy rendes ember, nem hiszem, hogy ő ténylegesen így gondolja a dolgokat” Ebben az időben még hitetlenség fogadta ezeket a nézeteket. Úgy fogták fel, hogy ez valamiféle mesészerű elképzelés, amely soha nem valósul meg. Ma már tudjuk, hogy lépésről-lépésre valósággá vált és válik.

Az interjú készítése után arról kérdezi Dr. Dunegan, hogy az emberek nem tesznek különbséget állítólagos és valószínű okok között: Ha rá akarok valakit venni valaminek a megtevésére, akkor erkölcsi és vallási megfontolásokról ellenállhat, ha megmondom az igazi okot. Ha azonban ezt egy elfogadhatóval helyettesítem, akkor már megteszi. Dunegan válaszában emlékeztet arra, hogy Dr. Day szerint az emberek nem teszik fel a helyes kérdéseket, túlságosan hiszékenyek és bíznak a másokban. Az amerikaiak többsége ilyen. Az volt az érzésem, hogy az európaiak szkeptikusabbak és kifinomultabbak.

R.E: Tekintettel az ítélőképességre erre a csaknem teljes hiányára könnyű őket rászédni, mert túlságosan bíznak. Például az iskolákban milyen gyorsan be lehetett vezetni az AIDS oktatását? Ha nyilvánosan közlik, hogy a szodómia koncepcióját, vagy a szexuális tevékenység megkezdését kívánják egyre fiatalabb életkorban bevezetni, akkor a szülői többsége ellenezte volna. Ezért helyesebb más okot megjelölni, az úgynevezett AIDS felvilágosítást, amelynek célja a gyermekek egészségének védelme. De ténylegesen nagy támogatást nyújtott a homoszexuális hálózat számára, mert ma könnyebben hozzáférnek a legfiatalabb korosztályokhoz is. Az előadó szólt az idősebbekről is, mégpedig hogy félre kell állniuk, de a hangsúly az új világrend szálláscsinálói számára valójában a fiataloson van.

D.L.D: Valóban. Ez szó szerint is elhangzott. Egy bizonyos koron túl az embereket már nem lehet megváltoztatni. Szilárd értékekkel rendelkeznek, amelyekhez ragaszkodnak. De a fiatalok még hajlíthatók, befolyásolhatók. A kívánt irányba lehet terelni őket. Ezért a fiatalokra összpontosítanak. Ami a homoszexualitást illeti, az elhangzottak szerint először azt népszerűsítik, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ez abnormális magatartás. De ez a dzsungel törvényének csak egy másik eleme, mert ha valaki olyan ostoba, hogy enged a homoszexualitásnak, akkor nem alkalmas arra, hogy benépesítse ezt a földgolyót.

Dr. Dunegan ezután megemlíti, hogy Dr. Day szólt bizonyos betegségekre létrehozásáról. Úgy véli, hogy az AIDS-t is laboratóriumban kísérletezték ki, és ennek egyik célja lehet azoktól az ostoba emberektől megszabadulni, akik elfogadták a homoszexuális életvitelt. Dunegan szó szerint így foglalja össze a Dr. Day-tól hallottakat: „Ha olyan buta vagy, hogy a homoszexualitás népszerűsítése meggyőző, akkor nincs helyed a Földön, és el kell utóbb kihullass. Kiválasztunk és megszabadulunk tőled. Azok lesznek a túlélők, akik elég okosak ahhoz, hogy ne hagyják magukat a propagandánk által félrevezetni”.

A Dr. Day által ismert program gyökerei

Mi úgy látjuk, hogy az ember és a társadalom radikális átalakítása összefügg a háttérhatalom és az általa létrehozott illuminátus-mozgalom megszervezettségével, és stratégiai céljainak a fokozatos megvalósításával. A modern társadalom számos beteg tünete, a családi struktúra fokozatos felbomlása, az abortusz korlátlan elterjedése, a pornográfia virágzó iparaggá válása, mind fellelhető az illuminátusok alapvető tanításában. Az illuminátus rend alapítója, Adam Weishaupt, amikor teherbe ejtette sógorját ragaszkodott az abortuszhoz, amelyhez egy vegyszert használt. Weishaupt a francia forradalmat megelőzően olyan pornográf műveket íratott, amelyek a kicsapongó életmódot népszerűsítették az olvasók körében. A francia forradalmat követően a pornográfiára még úgy tekintettek, mint ami elősegítette a szexuális emancipációt. Az egyházi korlátoktól mentes szexuális magatartás fokozta a népesség szaporodást. Mindez hozzájárult a nem kívánt terhességek megszakításához, a csecsemőgyilkosságokhoz és a gyermekek elhagyásához.

A XIX. század végén pedig már a túlnépesedés szolgált a népességtörlesztés indokául. A túlnépesedés nem a modernkor sajátja, hiszen nemcsak a modern társadalmakban, de az ókorban is gyakran kellett szembe nézni az éhínséggel. A XIX. században még magas volt az elhalálozási arányszám, mégis a Föld egyes részein nem állt rendelkezésre elegendő élelmiszer. A problémát megkísérelték olyan szexuális magatartás elterjesztésével befolyásolni, amely a reprodukció kizárásával történő nemi kapcsolatot részesítette előnyben. Ennek ellenére Európában, Indiában és Kínában az egész XIX. század folyamán tömegesen fordultak elő a csecsemőgyilkosságok. Ezek nyilvánvaló célja a népességszaporulat alacsony tartása volt.

John Robison skót egyetemi tanár, aki behatóan tanulmányozta Weishaupt tanításait, megállapította, hogy az illuminátus befolyása alatt álló szabadkőműves páholyok gyakran elősegítették azoknak a nézeteknek és viselkedési formáknak a terjedését, amelyek aláásták az erkölcsöt. Az illuminátusokkal kapcsolatban szó szerint ezt írja „Proofs of a Conspiracy” (1798. Boston: Western Islands, 1967 "Egy összeesküvés bizonyítékai) című művének a 6–7. oldalán: „Végül az illuminátusok társasága azzal a kifejezett céllal jött létre, hogy leromboljon minden vallási intézményt, és megdöntse Európa valamennyi létező kormányát.” A kicsapongó életmódra vonatkozó illuminátus nézetek fokozatosan terjedtek el. Robison ezzel kapcsolatban megállapítja idézett művének 50. oldalán, hogy: „a laza erkölcs és bujaságra hajlamos szív? szerzők bátorítást kaptak ahhoz, hogy büntetlenül írjanak a leglealacsonyított hajlamokról, feltűzelve a szenvedélyeket, és igazolva a kicsapongást. És ezek a könyvek igen gyorsan piacra találtak.”

Robison dokumentálja, hogy ezeket az írókat Philanthropine-nak elnevezett iskolákban képezték ki, valamint olyan az általános nevelést és oktatást szolgáló akadémiákon, amelyeket a Grand Orient szabadkőművesek irányítottak. Amikor ezek a diákok iskoláik végeztével munkába álltak, országos szinten érzékelték az erkölcsök gyors hanyatlását. A francia forradalom után a promiskuitásra való válogatás nélküli nemi életre - rászoktatott brit társadalomban a népesség-szaporulat ellenőrzésének a célkitűzése a szabadkőművesek részéről is támogatásra talált. A népesség-szabályozás apjának Thomas Malthus (1766-1834) anglikán lelkész tekintik. Dr. John Coleman állapítja meg Malthusról, hogy nagytekintélyű szabadkőműves volt, aki meglehetősen sötét látó dokumentumot írt a népesség szabályozásról, miután befejezte képzését a szabadkőműves Lord Shelburn részéről. A népesség fogalmáról című esszéjében Malthus nem kevesebbet állít, minthogy a népesség-szaporulat mindig nagyobb lesz, mint a rendelkezésre álló erőforrások. Nem látott más kiutat ebből, csak azt, ha a kölcsönös ellenőrzések rendszerével kontrollálják a népesség növekedését. Egy ilyen rendszer természetesen első sorban a szegények ellen irányulna, mert hiszen ok alkotják a lakosság számbeli többségét.

Az 1860-as években egy másik angol szabadkőművesnek, George Drysdale-nek, a vezetésével megalakult a Malthusiánus Liga, amely Malthus népesedésre vonatkozó elméleteit kívánta terjeszteni. Ezt a Ligát 1874-ben az Annie Besant irányította, aki az egyik legkiemelkedőbb női szabadkőműves volt és nemcsak a kábítószer fogyasztást, de a teljesen szabad szexuális magatartást is támogatta. Az az Albert Pike, aki az Egyesült Államok Déli Területeinek a legfőbb szabadkőműves vezetője volt, majd pedig az Egyesített Világszabadkőműveség élére került, egyike volt Annie Besant szeretőinek. Annie testvére, Sir Walter Besant, pedig az a személy, aki javasolta egy szabadkőműves kutatási központ létrehozását, amelyre aztán sor is került a Quator Coronati páholy létrehozásával.

A születésszabályozás abból a női szexuális felszabadítására törekvő mozgalomból bontakozott ki, amelyet Annie Besant kezdeményezett. A túlnépesedést arra használták, hogy rákényszerítsék a vezető nyugati országok törvényhozó szerveit a születéskorlátozó és fogamzásgátló gyógyszerek, valamint eszközök elfogadására. A háttérhatalommal szövetkezett, és annak szolgálatában álló szabadkőműveseknek tehát kulcsszerepe volt a születésszabályozás, a fogamzásgátló eszközök és az abortusz elterjesztésében. Annie Besant és társai elérték, hogy egy korábban obszcén pornográf pamfletnek minősített, fogamzásgátlással foglalkozó tanácsadó könyv törvényesítve legyen. Ez a jogi győzelem megnyitotta az utat a még nyíltabb és még merészebb pornográfia

számára. Amikor aztán a szegény és házasságon kívüli nők esetében ugrásszerűen megnőtt a szülések száma, a Malthusiánus Liga fokozta erőfeszítéseit azért, hogy minden jogi akadályt elhárítson a születésszabályozással kapcsolatos kérdések megvitatása, és az ezzel kapcsolatos módszerek elterjesztése útjából. A liga nemcsak Angliában, de egész Európában tevékenykedett. Az orvosok egy része jó pénzért természetesen közreműködött olyan fogamzásgátlók elállításában, amelyek segítik az abortuszt.

Az Egyesült Államokban a születésszabályozást a háttérhatalom ösztönzésére Margaret Sanger (1883-1966) népszerűsítette rendszeresen megjelenő folyóiratában a *Woman Rebel*-ben (A lázadó nőben). Az első születésszabályozással foglalkozó társaság 1915-ben jött létre. Ez alakult át 1942-ben a „Planned Parenthood” (Tervezett születésszabályozás) néven szervezetté. Margaret Sanger munkássága eredményeként létrejött 1948-ban az angliai Cheltenham-ben a Családtervezés Nemzetközi Bizottsága (International Committee on Planned Parenthood) néven szervezet, amely 1964-ben az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának a hivatalos tanácsadójává vált. Központja a New York-i United Nations Plazán a Lucis Trust mellett van.

Mi is ez a Lucis Trust?

Az összeurópai szabadkőművesség, köztük a francia Grand Orient és több brit páholy engedélyezi női tagok felvételét is. A két leghíresebb női szabadkőműves Heléna Petrovna Blavatsky és protezsáltja, Annie Besant volt. Blavatsky a Teozófiai Társaság vezetőjeként vált kiemelkedő személyiséggé. Blavatsky az olasz carbonárik vezetője, Giuseppe Mazzini - aki hosszabb időn át az illuminátus mozgalom világvezetője is volt - ösztönzésére azonosult az illuminátusok világtálatalkító forradalmi nézeteivel. A Teozófiai Társasághoz sok szabadkőműves, köztük a legmagasabb rangú Albert Pike is csatlakozott. A Társaságnak azonban olyan nem szabadkőművesek is a tagjai lehettek, akik Lucifert tekintették a világosság istenének, és őt tisztelték valódi istenként.

1887-ben, miután a korábban már említett Quatuor Coronati néven kutatásra specializálódott páholy létrejött, Blavatsky Londonba költözött és elindította teozófiai folyóiratát a *Lucifer the Light-bringer* (Lucifer a fény hordozója) című lapot. Blavatskynak a szocialista szabadkőműves Herbert Burrows mutatta be Annie Besantot. Madam Blavatsky 1891. május 8-án meghalt és ezután olyan 16 év következett, amikor is senki nem tudta megszerezni magának a Teozófiai Társaság vezetését. Végül is a Quatuor Coronati páholy Annie Besantot nevezte ki a Társaság elnökévé. Az új elnök számos szabadkőműves irányítású társasággal tartott kapcsolatot, köztük a rendkívül nagy jelentőségre szert tett Fábriánus Társasággal, (a szociáldemokrácia elődjével) az Ordo Templi Orientis-el, az OTO-val, valamint az Aleister Crowley vezette Stella Matutina-val. Annie Besant csatlakozott ez utóbbihoz, miután az kivált az ugyancsak nagy befolyású Golden Dawn-ból (Arany Hajnalból). 1913-ban a Teozófiai Társaságból kivált a 33-as fokozatú szabadkőműves Rudolf Steiner irányítása alatt álló Antropozófiai Társaság. Steinernek ez a Társasága kapcsolatban állt az orosz bolsevik forradalom több vezetőjével is.

Annie Besant azt a feladatot kapta a Teozófiai Társaságtól, hogy találjon egy alkalmas vezetőt a világ szellemi irányítására. Első ilyen irányú kísérlete kudarcba fulladt. Második próbálkozására az indiai származású Krishnamurtit ajánlotta. Madam Blavatskynak azonban egy másik tanítványa is volt a Teozófiai Társaságnál, Alice Bailey. Ő alapította meg 1922-ben New Yorkban a Lucifer Publishing Company-t, amelynek jelenlegi neve Lucis Trust. Lucis latinul azt jelenti, hogy Lucifer. Alice Bailey második könyvében, az *Externalization of the Hierarchy*-ban (A hierarchia láthatóvá válásában) azt állítja, hogy tulajdonképpen a szabadkőművesség indította útjára a New Age mozgalmat. Valószínűleg az illuminátusok tevékenységének a beindulására céloz, amikor azt állítja, hogy a tisztítás munkája 1775-ben kezdődött. 70 évvel később Albert Pike újjáélesztette az általa beindított Palladian rítusban az összeesküvést. A századforduló idején ez a bizonyos rejtett hierarchia otthonra talált az Ordo Templi Orientis-ben. Ma viszont ez a hierarchia az Alice Bailey által irányított Lucis Trust-ban található. 1982-ben a Lucis Trust - mint már utaltunk rá - a United Nations Plaza-n volt található, (866 United Nations Plaza, Suite 566/7 New York, NY 10017-1888) de azóta a világváros egy másik részébe költözött. 1982-ben Robert S. McNamara állt az élén, aki Kennedy elnök idején védelmi miniszter, később pedig a Világbank elnöke lett.

A Lucis Trust tagjai közé tartozik David Rockefeller, aki a háttérhatalom informális állama államférfijének tekinthető, és a világ egyik leggazdagabb családjának az élén áll, amelynek a vagyonát 1998-ban a szakértők 11450 milliárd dollárra becsülték. Tagja volt a Lucis Trustnak Cyrus Vance is, aki Carter kormányában külügyminiszterként szolgált. A prominens Lucis Trust tagok közt megtaláljuk Marc Tannebaum nevét, aki az Amerikai Zsidó Bizottság elnöke, továbbá a Marschall Field családot, az anglikán püspök Paul Moor-ét, Walter Cronkite-ot, a neves TV személyiséget, Ted Turnert, a CNN létrehozóját és egykori tulajdonosát, valamint Barbara Marx Hubbardot a New Age mozgalom egyik szóvivőjét, akit az egykor elnökjelölt Walter Mondale mellett alelnökjelöltként vettek figyelembe. De a Lucis Trust tagja Henry Clausen 33-as fokozatú szabadkőműves, az Egyesült Államok Déli Területei Legfőbb Tanácsa korábbi elnöke. A Lucis Trustnak vállalatok és jogi személyek is a tagjai lehetnek. Így a tagokhoz tartozik a Rockefeller és a Carnegie Alapítvány, az ENSZ Társaság, a Szolgálat Teozófiai Rendje, a Findhorn Alapítvány, a Greenpeace USA, az Greenpeace United Kingdom, az Amnesty International és természetesen a Skót Rítusú Szabadkőművesség Déli Joghatalma.

Amikor McNamara irányította a Lucis Trustot, akkor a Reader's Digest nevű lapban teljes lapot betöltő hirdetéssel népszerűsítette a New Age-t. A Lucis Trustot tehát igen nagy valószínűséggel az Adam Weishaupt által beindított illuminátus mozgalom egyik utódjának lehet tekinteni, de folytatja Albert Pike Palladian mozgalmát és a Kellner által kezdeményezett OTO hagyományokat is.

A Római Klub és a családtervezés

A háttérhatalom 1969-ben a francia Grand Orient szabadkőművesek közreműködésével létrehozta a Római Klubot, kifejezetten azzal a céllal, hogy tanulmányozza a földgolyó túlnépesedésének a problémáit. A Római Klub számos szakértő bevonásával 1973-ban közzétette a „Limits to Growth” (A Növekedés Határai) című tanulmányát. Lényegében ez indítja útjára azt a Háromoldalú Bizottságot (Trilateral Commission), amely jelenleg is a háttérhatalom egyik legfontosabb koordináló intézménye. Amikor a Háromoldalú Bizottsághoz tartozó Jimmy Carter volt az Egyesült Államok elnöke, akkor a Római Klub által kidolgozott jelentést kiegészítették egy másikkal, amelyet azonban egy Washingtonban létrehozott, magas rangú kormányzati tisztségviselőkből és kiváló szakemberekből álló csoport készített el. Ezt a jelentést, amelynek a címe „The Global 2000, Report to the President” (A Global 2000, jelentés az elnöknek) 1980. július 24-én tették közzé. A két kötetet kitevő tanulmány felvázolja a következő 20 évre vonatkozóan a követendő világszintű gazdasági trendeket. Ez a kétségtelenül alapos munkával elkészített és átfogó jelentés, sőtét jövőt vázol fel arra alapozva, hogy bolygónk kapacitása nem elégséges annyi ember eltartására, mint amennyire a népeségrobbanás rákényszeríti.

Hat hónapra rá elkészült a „Global Future: A Time to Act” (Globális jövő: Ide a cselekvésre) című dokumentum, amelyet a Council on Environmental Quality (A Környezetünk Minőségét őrző Tanács) publikált. Ez a dokumentum már konkrét politikai intézkedésekre tesz javaslatot arra hivatkozva, hogy a „Global 2000” csak meghatározta a problémákat. A „Global Future” a népeség szaporulat ellenőrzését jelölte meg a legfontosabb feladatnak ahhoz, hogy meg lehessen birkózni a „Global 2000”-ben körvonalazott világproblémákkal. Eszerint az emberiséget csak úgy lehet megakadályozni abban, hogy egyre rövidebb idő alatt megkészszeresse önmagát, ha egy agresszív és hatékony sterilizációs programot érvényesítenek a fogamzásgátlás valamennyi eszközrendszerének a felhasználásával, és az abortusz szabaddá tételével. Amennyiben a világ illetékes döntéshozói ezt nem fogadják el, akkor - rémisztgetnek a „Global Future” szerzői - emberek milliói fognak meghalni éhínség és a túlnépesedéssel kapcsolatos erőszakosságok következtében.

A két elnöki jelentés olyan politikai szándéknyilatkozatnak fogható fel, amelyben a háttérhatalom informális államának vezetése és árnyékkormányának döntéshozói, azaz a Council on Foreign Relations, a Trilateral Commission, valamint a Nemzetközi Valutaalap, hogy csak a legfontosabbakat soroljuk fel, közlik a világgal: készüljön fel a jelenlegi népeség radikális csökkentésére. A jelentésekben előre jelzik 170 millió ember várható elpusztulását, de azt is, hogy rövid idő alatt szükség van a föld népeségének kétmilliárddal való csökkentésére. Az elnöki jelentés készíti a népeség szám korlátozására számos módszert terjesztettek elő, amelyek között szerepel az abortuszok növelésének a száma és a mesterségesen előidézett éhínségek is azokban az országokban, ahol túlságosan sok a „useless eaters” (a haszontalan élelmiszer-fogyasztó). Ehhez még azt is hozzátesszük, ha ezek a módszerek nem hozzák meg a kívánt eredményt, akkor szükségessé válhat korlátozott és stratégiaileg meghatározott helyekre lokalizált nukleáris háború is.

Miként az ókorban és azt megelőzően is, a szexuális szabadosságot favorizáló pogányok feláldozták gyermekeiket, hogy korlátozzák a népeség szaporulatot, és ahogyan a XVIII. Századi Európában hasonló motívumokból széles körben meggyilkolták a csecsemőket, most a XX. Század végén és a XXI. Század elején még mindig az a háttérben meghúzódó hatalom egyik fő törekvése, hogy a világ problémáit a Föld lakosságának a kétmilliárddal való csökkentésével oldja meg.

Az egyes ember lelki struktúráinak az átalakítása

A háttérhatalom az általa megtervezett „Új világrendet” modernizált erkölcsi értékrendként is felkínálja az emberiségnek. Ennek is az a valódi célja, hogy segítségével csökkenthető legyen a világ népesége.

Ahhoz, hogy az új világrend megvalósulhasson, többek között el kellett távolítani az elmúlt 250 év során a világcivilizáció centrumának számító Európában a hagyományos uralkodóházakat a születési arisztokráciával együtt. Először a brit uralkodóház került lecserélésre, majd a francia Bourbonok következtek. A XX. század elején elűzték az ottomán uralkodókat, a Hohenzollernek, a Habsburgokat és a Romanovokat. De távozásra kényszerült Portugália uralkodóháza, és átmenetileg a spanyol Bourbon dinasztia is. Az új világrendhez azonban nemcsak új pénzügyi, gazdasági és uralmi rendszerre van szükség, hanem a régi rend alapját képező erkölcsi értékrend és kulturális hagyomány eltávolítására is. A kulturális és erkölcsi rendnek viszont fontos részét képezik az élet reprodukcióját szabályozó alapvető szexuális magatartási normák, hagyományok és szokások.

A keresztény értékrendhez tartozó szemérmesség, erényesség és erkölcsösség, párosulva a szerénységgel, egyszer?séggel és mértékletességgel lehet?vé teszi, hogy az adott személy képes legyen saját lelki struktúráin belül a magasabb szintek által vezérelt magatartást tanúsítani. A szemérmességhez hozzá tartozik a hallgatás, a diszkrét önmegtartóztatás, a harsány magamutogatástól és tolakodó kíváncsiságtól való tartózkodás. Ez a diszkréció valamikor igen nagy becsben állt: a lányok és fiatal hölgyek egyaránt igényt tartottak rá. A keresztény értékrend fokozatos aláásását jelzi az a körülmény, hogy Eve Ensler „The Vagina Monologues” cím? provokatív darabját az Egyesült Államok egyházi irányítás alatt álló több egyetemén is bemutatták. Köztük jó hír? katolikus egyetemeken is, ahova a szül?k abban a reményben küldik leányaikat, hogy a keresztény erkölcs szellemében kapjanak nevelést, miközben elsajátítják a szakmai ismereteket. Eve Ensler darabja azt színleli, hogy a feministák által szorgalmazott n?i egyenjogúságról szól. Ez az id?közben Magyarországon is publikált és bemutatott darab azonban nem más, mint a n?i homoszexualitás színpadi megnyilvánulása. A „Vagina Monológok” a lesbikusságot ünneplik. A lesbikusság pedig nem egyéb, mint az utódok nevelésével járó felel?sségt?l elszakított, kizárólag az örömszerzést hajhászó, öncéllá vált nemiség n?i változata. A háttérhatalom által birodalomná átalakított Egyesült Államok a hanyatló Római Birodalomhoz hasonlóan elindult a dekadencia útján. Ennek egyik megnyilvánulása, hogy ma már a homoszexualitás kultuszát is exportálja.

Azok a népek, amelyeknek a kultúrája nem hajlandó befogadni ezt az egyszerre enervált és agresszív, morbid és dekadens exportcikket, valójában a háttérhatalom új világtrendjét utasítják el. Többek között azért szállnak szembe a terjeszkedésével, mert meg akarják ?rizni az utódnevelés felel?sségével párosult szexuális élet diszkrécióját, intimitását, s?t szentségét. Ha elterjedne más világkultúrákban is a háttérhatalom által szorgalmazott homoszexualitás, akkor a lesbikus n?k - legalább is formailag " a férfiakéhoz hasonló „függetlenségre” tennének szert. Ha például a hagyományait ?rz? iszlám világ átvinné ezt az amerikai lobogóval takaródzó, de valójában a nemzetközi pénzhatalmat képvisel? kozmopolita értékrendet, akkor a születési arány éppen úgy lecsökkenne az iszlám országokban is, ahogyan a mesterségesen dekadenciába hajszolt Nyugat társadalmában. Ebben az esetben az iszlám kultúrkörhöz tartozó családok is elindulnának a hanyatlás és a szétesés útján.

A Vagina Monológok szomorú képet nyújtanak a feminizmus zsákutcájáról. Ezeket a monológokat úgy is felfoghatjuk, mint a n?i nem jelenlegi nemzedékének a segélykiáltását a valódi szerelem iránt, miután ennek a nemzedéknek szembesülnie kellett a feminizmus csalásával. Ez a csalás rávette, hogy elidegenítse magát természetes társától, a férfitől, és hogy a magány el?l a lesbikus kapcsolatba meneküljön. Eve Ensler hatásvadászó szövegei a valódi szerelemre éhes n?k számára egyfajta hamis ingert jelentenek, a szexuális intimitás mesterséges pótlékát. Az életre készül? fiatalabb lányok számára pedig bevezet? tanfolyamként szolgálnak a n?i homoszexualitásba. Eve Ensler az általa készített interjúkra hivatkozva azt állítja, hogy segít megmenteni a n?i nemi szerveket a kulturális elhanyagolástól. Így például a „színm?” bemutat egy oktató szemináriumot (workshop-ot), ahol a n?k kézitükörrel vizsgálják önmagukat. Intim testrészüknek beceneveket adnak, és képzeletben felöltöztetik ?ket. A New York-i Madison Square Garden-ben 18.000 n? kiálltotta szinte extázisban saját nemi szervének a nevét. Ha azonban belegondolunk, akkor valójában arról a bizonyos férfi testrészt?l volt szó, amelyet elveszítettek, és az élet természetes rendje szerint, hiányzik nekik.

A háttérhatalom már gyermekkoruktól arra szoktatta ?ket, hogy tagadják meg n?iességüket, legyenek olyanok, mint a férfiak. Mindez nem maradt szexuális következmény nélkül n?k milliói számára. Az elmúlt 20 év során az új világtrend szorgalmazóinak sikerült megszilárdítaniuk ellen?rzésüket az egyetemek, különösen a campusok-ban él? diákok felett. A feministák de Sade márkához hasonlóan (arról a francia arisztokrátáról van szó, akir?l a sadizmust elnevezték) azt vallják, hogy a n? ?gyönyört nyújtó gépezet?. Abban különböznek csak a kegyetlen de Sade márkától, hogy kinek nyújtson gyönyört ez a gépezet.

Ensler darabja feminista párti szemináriumként agitál a lesbikusság és a maszturbáció mellett. Szerepl?i a fogamzást és a megtermékenyülést a legmegvét?bb kifejezésekkel illetik, és a darabban a normális férfi-n?i kapcsolat is kimerül a meger?szakolás és a szexuális brutalitás emlegetésében. Az elítélend? heteroszexuális kapcsolat jelképe Ensler darabjában a boszniai tábor, ahol tömegesen meger?szakolták a n?ket. A lesbikusság viszont végig a legdicséretesebb és leghízelg?bb módon van bemutatva. Még a gyermek pornográfia is megengedett, ha annak élkövet?je és fogyasztója egy feln?tt n? és nem egy feln?tt férfi.

Az elmúlt két évtized során a pornográfia terjeszt?i és védelmez?i meg tudták szilárdítani helyzetüket az egyetemeken arra hivatkozva, hogy információt nyújtanak az élet egyik eddig elhallgatott oldaláról. És minthogy az egyetemek els?dleges feladata az ismeretek továbbadása, ezért a pornográfiát, mint ismeretek és tapasztalatok közvetít?jét, szintén nem szabad távol tartani az oktatástól. Ha valaki keresi mindennek a mélyebb értelmét, akkor rájön, hogy a politikai ellen?rzés egyik formájával áll szemben. Az olyan hatások, mint amilyeneket Ensler darabja közvetít, meggyöngyítik az egyén magasabb rend? lelki struktúráinak a kontrollját ösztönei felett. A szexuális ösztön

és az er?szak szoros kapcsolatban áll egymással, és ezt a kapcsolatot az emberiség már régóta ismeri. Többek között ezért volt az, hogy a katolikus egyház - és a többi igazi egyház - az erényt és az önmegtartóztatást vállalta fel.

A pornográfia nem vezet harmonikus kielégüléshez. Egy adott kép vagy film els? lépésként izgalmat okozhat, de a stimuláció fenntartása egyre intenzívebb és er?szakosabb változatokat követel. Így a viszonylag normálisnak tekinthet? pornográfia átadja a helyét olyan változatoknak, amelyek már eltorzítják a szexualitást, és agresszív magatartáshoz vezethetnek. Ha valaki folyamatosan pornográf hatásoknak van kitéve, végül is teljesen irreális világba kerül, ahol az er?szak minden formája elfogadott, szokásos, s?t mindennapi. A pornográfia azt sugallja, hogy a n?k a válogatás nélküli nemi életre hajlamosak, ami nem felel meg a valóságnak.

Sok n?i kortársunk már megtapasztalta, hogy milyen kapcsolat van a pornográfia és az er?szak között, miután partnerük a pornográfia rendszeres fogyasztójává vált. A pornográfia azonban hatalmas üzlet is. A háttérhatalom berendezkedése az Egyesült Államokban nyomon követhet? a nemi kapcsolat elmeszesedésében, és a szexuális örömeik árucikké válásában. Az alapító atyák alkotmányos rendjét követ? Amerika demokratikus köztársaság volt, ahol a hatalom végs? hordozója az egyén, a felel?s állampolgár volt. Ez a köztársaság els?sorban a közjót szolgálta. Amióta azonban a Nemzetközi Pénzügyi Közösség uralmi törekvéseinek megfelelően a saját birodalmává alakította át az Egyesült Államokat, ennek már nem a közjó szolgálata a célja, hanem saját csoport-hatalmának az érvényesítése a társadalom egésze felett. A köztársaságnak - amely nem más, mint a természetes személyek szabadságát a másik ember iránti felel?sséggel korlátozó demokrácia - erényre van szüksége ahhoz, hogy jól m?ködjön. A hódításra átállított birodalom már nem tart igényt erre a fegyelemre és önfegyelemre támaszkodó erényre. Egy birodalomban puha masszaként gyúrható tömegre, engedékenységre és engedelmességre, azaz biorobotokra van szükség.

A befolyásolás egyik leghatékonyabb eszköze az engedékenység. Ez az egyén szintjén a saját ösztöneinek, hajlamainak és szenvedélyeinek való tehetetlen alárendelésben nyilvánul meg. Társadalmi szinten az engedékenység megjelenik a felcsigázott vágyakban és a mesterségesen kialakított szükségletekben. Az uralmon lév? csoportok arra törekednek, hogy az államhatalmat is felhasználják saját vágyaik kielégítésére. A politikusok egymás után engedni kénytelenek a pénz csábításának, hogy biztosíthassák megválasztásukat és újraválasztásukat. Az állam így fokozatosan azok hegemoniája alá kerül, akik a legnagyobb árat hajlandók érte megfizetni. Akik a legtöbb pénzzel rendelkeznek, egyben a vágyakat és azok kielégítését is meghatározzák. A pénzvagyontulajdonosok, hogy biztosítsák a maguk számára a hatalmon való maradást, el?segítik a zabolátlan, korlátokat nem ismer? vágyak kialakítását, majd pedig azok minden elképzelhet? módon való kielégítését. A pénzvagyontulajdonosok tisztában vannak azzal, hogy ha az emberi vágyakat át tudják alakítani pénzügyi tranzakciókká, a mindennapi adásvétel tárgyává, akkor végs? soron a döntést is magukhoz ragadták.

Egyes ideológusok úgy képzelték, hogy a szocializmus a nemek emancipációjához, a teljes nemi szabadsághoz, a határokat nem ismer? szexuális szabadsághoz vezet. Ezek az ideológusok tévedtek, mert a kamatkapitalizmus sokkal alkalmasabb a szexuális vágyak felkeltésére. A forgalomra, a fogyasztásra és a pénzzel való nyereszkezésre épül? rendszerével hatékonyabban képes felcsigázni, és zabolátlaná tenni az emberi vágyakat, s pénzügyi-gazdasági uralma alá vetni a vágyai rabjává tett embert. Így alakul át a szexuális szabadosság a politikai kontroll hatékony eszközévé.

Az 1990-es években a korlátaitól megszabadított vágy és étvágy azt jelentette, hogy most már jelent?s pénzügyi ellenszolgáltatást kértek olyasmért, ami korábban pénz nélkül volt elérhet?. Az emberi élet szinte minden vonatkozása pénzre redukálódott, beleértve az emberi élet legintimebb és legbens?ségesebb szféráit is. Minden alárendel?dött a fogyasztói társadalom valamilyen konkrét megjelenési formájának. A szabadság nevében pedig a legváltozatosabb módon kötötték gúzsba az embereket. Akik át akarták alakítani a társadalom szerkezetét és m?ködését, jól tudták, hogy a kultúra totális szexualizálása közömbösíti, s?t megsemmisíti az egyházat és a keresztény értékrendszert, és egyben aláássa azt a köztársaságot is, amelynek politikai berendezkedése az egyes állampolgáron, annak szilárd erkölcsi értékrendszerén nyugszik. A vallásos hit felszámolásának egyik leghatékonyabb módszere a deviáns szexuális magatartás elterjesztése, általános normává tétele. Ha ez a deviancia válik a normává, akkor olyannyira meggyöngyül az önkontroll, hogy az az embereket tetszés szerint formálható biomasszává alakítja át.

Eve Ensler darabjának tehát az igazi célja az élet normális rendjét kifejez? és fenntartó keresztény erkölcsi gyökereinek az eltávolítása, és az új nemzedékek megfosztása hagyományaiktól, természetes erkölcsi táptalajuktól. Ennek a politikai következményei rendkívül súlyosak. Ha sikerül a n?k szexuális kultúráját megváltoztatni, akkor egész társadalmi értékrendszerük átalakul. Még a legszemérmesebb n? magatartása is

megváltozik tömeghatás eredményeként. Ha megtapasztalja, hogy más nők is odafigyelnek az úgynevezett tilos dolgokra, akkor egyéni erkölcsi gátlásai könnyebben utat engednek az újfajta gazdasági jellegű szexuális normáknak, amely szerint minden kapható pénzért. A szexuális szabadosság, ha a tömegszituációban megerősítést kap, fölébe kerülhet az önmegtartóztatásnak, az önuralomnak. A szexuális magatartás ilyen mértékű átalakítása megváltoztatja az állampolgári magatartást is, és ez már közvetlenül összefügg a politikai hatalommal. Aki meg tudja határozni a szexuális normákat, az lényegében az államot is uralma alatt tudja tartani.

Az Egyesült Államokban, az 1960-as években lejátszódott úgynevezett kulturális forradalom bizonyos tekintetben emlékeztet arra a kulturális folyamatra, amely a két világháború között a német nyelvterületi társadalmakban végbement. Amikor a nemzeti szocialisták hatalomra kerültek Németországban, sok olyan személy emigrált Amerikába, akik lényegében háborút indítottak a keresztény értékrendszer ellen, elsősorban az amerikai katolikusok ellen. A katolikus egyház ellenezte az abortuszt és a fogamzásgátlást. Az 1960-as évek szexuális forradalma a háttérhatalom szolgálatában álló WASP-elit (White, Anglo-Saxon, Protestant) kulturális ellentámadása volt a katolikusok feketetörésével szemben, amelynek az egyik jelensége volt az úgynevezett „baby boom”, vagyis amikor rendkívül népes generációk követték egymást. A WASP-ok célja az volt, hogy a szexuális felszabadítás jelszavával rávegyék a nőket a fogamzásgátló szerek széleskörű használatára.

Ezzel szemben az 1990-es években már az volt az úgynevezett szexuális felszabadítás célja, hogy a nők ne éljenek normális nemi életet, hanem önkielégítést folytassanak. Mindkét szexuális forradalomban az volt a közös, hogy lányok-asszonyok egész nemzedékét tudták az ellenkezésük alá vonni. Az első esetben ezt az ellenkezést, legalább is a katolikus nők vonatkozásában, az egyháztól vették el. A katolikus egyház politikai ereje jelentős részt ugyanis azon nyugodott, hogy a katolikus családok nagy létszámúak voltak és a katolikus közösségek demográfiaiilag dinamikusan fejlődtek. A katolikus egyház ezt a küzdelmet Amerikában elveszítette. Ma már nem arról van szó, hogy gyöngítsék a katolikus egyházat, hanem arról, hogy azok a lányok és asszonyok, akik a fogamzásgátló tablettákon élnek, pénzügyileg és szexuálisan is egyre nyíltabban kizsákmányolhatóak, és egyre gátlástalanabban ki is zsákmányolják őket.

Ha az erkölcsi rend az elfojtásra alapozódik, akkor ami ésszerű az a formális logika szerint egyben elnyomó, elfojtó is. Ha az ésszerűség elnyomást jelent, akkor az ember csak irracionális módon válhat szabaddá. Ha pedig irracionálissá válik, akkor már csak alacsonyabb-rendű lelki struktúrái és ösztönei hajtják, vágyai, impulzusai és szenvedélyei veszik át személyiségén belül a vezető szerepet. Amikor pedig a szenvedélyek veszik át az irányítást, az adott személy többé nem teljesen ura sem önmagának, sem tetteinek. Így a szabadság az ellentétébe csap át és a modern szolgaságnak, sőt a rabszolgaságnak egy formájává válik. Akik ezt a fajta önfegyelem és felelősség nélküli, keretein túlfeszített szabadságot "szabadosságot" szorgalmazzák, akár tudatosan teszik ezt, akár nem, a társadalmi alávetés, a szolgaság egyik formáját támogatják. Amíg az egyén uralta önmagát, addig cselekvésének a motívuma valami ésszerű és magasabb rendű ok volt, most viszont a racionalitás helyébe a szenvedély és a szenvedély, mint meghatározó motiváló erő lépett. Azok, akik ezt a stimulust irányítják, egyben ellenkezik azt is, akit stimulálnak. Így tehát a szexuális magatartás megváltoztatása a társadalmi uralom szolgálatában áll. Azok pedig, akik ösztöneik javára lemondanak magasabb lelki struktúráik megködtetéséről, ösztöneik, szenvedélyeik ellenkezésére alá kerülnek.

Ezeket a szenvedélyeket pedig jól ki lehet használni pénzügyi haszonszerzésre és a politikai uralom megszilárdítására. Ez a hatalom azok kezében van, akik az egyént önmagával szemben kritikátlanul engedékennyé tudják tenni. Akik a tudat-változtató tevékenységgel profitálnak, rendszerint el segítik azoknak a politikusoknak a megválasztását, akik viszont védelmezik ezt a fajta kulturális felpuhítást. Így aztán szemünk láttára alakult ki a pénzügyi nyereszkesedés egyfajta rendszeréből a politikai kontroll modern változata. Eve Ensler manipulatív monológjai például egy katolikus egyetemen azt a célt szolgálják, hogy szétroncsolják a diáklányokban azt a személyiségi védekező rendszert, amelyet a szemelem, az intimitás és a mértékletesség nyújt az ösztönökre alapozott kizsákmányolással szemben. Ilyen megvilágításban Eve Ensler nem felszabadítónak, hanem gyarmatosítónak tekintendő, aki elkészíti az utat az egyén szexuális és politikai kolonizációjához, gyarmati függésbe taszításához.

Az egyes embert szellemileg, lelkileg és érzelmileg is függésbe lehet taszítani, nemcsak gazdaságilag és társadalmilag. A szellemi gyarmatosítás hatékony eszköze a feminista és a homoszexuális manipuláció. Ez a gyarmatosítás az egyes személy szintjén zajlik, mégpedig úgy, hogy rossz szokásokat ültetnek el benne. A hatalom manipulátorai később társadalmilag is megszervezik ezeket a rossz szokásokat, és létrehozzák belőle a feminizmus, a homoszexualitás és a terméketlenség zsákutcáját. Az új világrendnek ebben a szexuális sivatagában kiszáradnak a valódi érzelmek, az alkotó értelem hordozója pedig szexuális téren is akarat nélküli bábba, boldogtalan biorobottá válik. Az új világrendnek és haszonélvezőinek azonban pont ilyen engedelmes

alattvalókra van szüksége, mert így lehet négymilliárdra csökkenteni Földünk lakóinak ma már hatmilliárdot is meghaladó létszámát, amely a globális hatalmi elit egyik legfőbb célja.

(Forrás: Drábik-freeweb.hu) - kataklizma.info

Ajánló
